

проте, потрібні базові знання, основа, на якій можна побудувати будь-який будинок. І тут нічим не замінимо знайомство з світовими тенденціями в ілюстрації, з широким спектром підходів, з всією різноманітністю техніки мальованої ілюстрації, а так само способів їх комбінування з цифровими технологіями.

Список використаних джерел:

1. Тимошик М. Книга для автора, редактора, видавця. – К., 2006
2. ДСТУ 3017-95. Видання. Основні види. Терміни та визначення. – К.:Держстандарт України, 1995.
3. Антонова С., Васильєв В. Редакційна підготовка видань. – К., 2006
4. Сава В. Основи техніки творення книги. – Львів, 2000. Книга, 1987.
5. Валуєнко Б. В. Архітектура книги. – К.: Мистецтво, 1976. – 212 с., іл.
6. Чихольд Я. Облик книги: Избр. статьи о книжном оформлении. – М.: Книга, 1980. – 238 с.
7. Бразелл Д., Девіс Д. Як зрозуміти ілюстрацію / пер. з англ. Київ : ArtHuss, 2019. 176 с.

Костюченко К.І.,

аспірантка 2-го курсу спеціальності
«034 Культурологія» Київського
національного університету культури
і мистецтв, м. Київ, Україна;
Науковий керівник: Ольговський С.Я.,
кандидат історичних наук, професор
Київського національного університету
культури і мистецтв, м. Київ, Україна

СПИСОК ЗОЛОТАРІВ XVI – XVII ст. ВЛАДИСЛАВА ЛОЗИНСЬКОГО

Владислав Лозинський гербу Любич (пол. Władysław Łoziński) (29 травня 1843, Опори - 21 травня 1913, Львів) — польський історик, дослідник культури, мистецтвознавець, журналіст, публіцист, письменник (псевдоніми Wojtek ze Smolnicy, Władysław Lubicz), колекціонер творів мистецтва, науковий секретар Оссоленіуму, шляхтич, політик-консерватор. Був послом Райхсрату Австро-Угорщини. [1; 2]

На сьогоднішній день не складено реєстру львівських ювелірів XVI – XIX ст. Існує проблема при складанні такого реєстру, адже хоч і список золотарів був у 1912 році наданий В. Лозинським, проте автор надав більш розширену інформацію про польських майстрів. До сьогоднішнього дня не було виділено імена львівських ювелірів з цього списку. Виділення таких імен є проблематичним не лише з причин війни в Україні, але й з причин перекладу з польської на українську мову. Автор тез

висловлює подяку співробітнику КП «Водно – інформаційного центру», краєзнавцю О. С. Михайлику за переклад станом на сьогодні 110-ти імен майстрів з списку В. Лозинського

Виклад основного матеріалу

У 1912 р. у Львові було опубліковано дослідження В. Лозинського «Zlotnictwo Lwowskie». У праці науковець надав список золотарів, до якого увійшло 184 імен майстрів, які працювали у Львові XVI – XVII ст. [3, с. 59 - 117].

Цікавою інформацією є те, що на 1595 р. майстрів-золотарів у Львові налічувалось 30 осіб, що для тодішнього населення міста було дуже високою цифрою. За період XIV–XVII ст., згідно з архівних джерел, які були зібрані В. Лозинським, у Львові налічувалося близько 200 золотарів. Проте варто зауважити, що тодішні переліки не враховували золотарів не католицького віросповідання – русинів (українців), вірмен та євреїв. Адже, згідно з В. Лозинським, русини та вірмени, як не католики, не могли бути членами цеху золотарів. Дослідник надає відомості про те, що у актах XVI–XIX ст. не міститься згадок про золотарів-русинів, а про те, що вони були, науковець довідувався з інших джерел. Так, наприклад, про майстра Остафієвича він довідався із городських актів, а ім'я Касяновича було вказано на церковному хресті. [3, с. 10]. У своїй роботі «Zlotnictwo Lwowskie» В. Лозинський відзначив негативний вплив історичних подій XVII–XIX ст. на розвиток ювелірної справи Львова, але також водночас засвідчив, що з появою наприкінці XVII ст. у Львові вірмен відбувається відродження розвитку львівського золотарства. За свідченням В. Лозинського, станом на кінець XVII ст. у м. Львів налічувалося 30 майстрів вірменського походження. [3, с. 12].

Отже, вченим В. Лозинським було досліджено розвиток ювелірної справи Львова у XVI – XIX ст. саме як синтез п'ятьох культур: польської, української, єврейської, вірменської та німецької. Вперше складений ним список польських та львівських майстрів безперечно є цінним для подальшого вивчення розвитку львівського золотарства, але залишається на сьогоднішній день нагальна потреба в виокремленні саме української культури і як наслідок створення реєстру львівських ювелірів, майстерень і фахівців з виготовлення ювелірних виробів церковного вжитку, які працювали на території Львова в XVI–XIX ст.

Список використаних джерел:

1. Ісаєвич Я. Д. Лозинський Владислав [Архівовано 14 вересня 2016 у Wayback Machine.] // Енциклопедія історії України : у 10 т. / редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. ; Інститут історії України НАН України. — К. : Наукова думка, 2009. — Т. 6 : Ла — Мі. — С. 260. — 784 с. : іл. — ISBN 978-966-00-1028-1.
2. Петренко М. З. Українське золотарство XVI–XVIII ст.: монографія. Київ: Наукова думка, 1970. С. 25.
3. Wladyslaw Lozinski. Zlotnictwo Lwowskie. Wydanie II we Lwowie, 1912. — 183 с.